

"שמעו חברה", אמר רמי, "או שהמפה טועה, או שאני טועה. ואני חושש שהאפשרות השניה יותר מתאימה למציאות..."

...רמי אחו בהגה ונכנס לואדי שמאלה ונסע לאט. הוא עשה חשבון של הדלק. האם יספיק לצאת? מאין לצאת?

ממדבר סיני? ממצרים? מנכודה אחת לא ידועה לנקודה שניה לא ידועה במדבר?

...והמים... כמה זמן אפשר להחזיק בלי מים?

הג'יפ האבוד

ספור מאת דוד סביר, עין השופט

חבורה דהרה מגבולות בענן אבק ובגיים. החבורה זו שלושה: שני בחורים עטורי לכלוך דרכים ותאבון לעוד יותר ובחורה אחת שחשבה את עצמה לטובה לכל אחד מהבחורים לחוד, ואולי ביחד, ויתכן וצדקה. בכל אופן היתה לבושה כהלכה, בבגדי חאקי, חולצה, מכנסיים קצרים, כפייה, סנדלים לפי אופנה, ורוח רחבה וחלוצית. לא בשבילה פינוקי תל-אביב ושעמום חופש רגיל; נצטרפה בכוח הנדנדוד לאיגוד אוכלי החול לנסיעה הגכספת. ונוסף לכל זה היא אהבה את רמי, או לפחות חשבה שאהבה אותו. פגשתי אותו באחד במאי בניר-דגן, נסענו לשם במשאיות וחזרנו לתל-אביב ביחד. אהבה ממבט ראשון. ראה: כל מיני רומאנים מפוקפקים וסרטים סוג ת'.

טוב, גניח שאינני אוהבת אותו. למעשה איש אינו יודע להגדיר אהבה, או למה להתוכח. אולי לו היה נוסע לאן שהוא לחצי שנה הייתי יודעת אם אוהבת או לא. אוכלת את עצמי: — כן אוהבת; לא איכפת. בחור חמוד, עוד דגים בים; לא אוהבת, אין לי כל חשק להעמיד את העניין למבחן, ואני מכירה אותו כבר חמישה חודשים, אז גניח כן אוהבת. נחזור לויכוח בהודמנות הבאה. בחורה די מתוסבכת, נכון? רמי צבר טיפוס, רק שאין לו שפם, הוא אינו אוהב שפמים. שפמים אינם מעניינים אותו. הוא ניסה פעם אחת בגיל שמונה עשרה לגדל שפם כי כל החברה עלו לו על העצבים: רמי תגדל שפם, אי אפשר להיות צבר בלי שפם. אז הוא גידל שפם ששה שבועות. והשפם היה פרוץ, והיה צריך לקצץ אותו ולך תקצץ כשיש לך זמן וכשיש לך מספרים, איכשהו לא היה חשק או שלא היה יכול להסתגר באיזה סינה. ראתה פעם איש שיקצץ שפמו לפני קהל חברים הנהגים מן המתזה בכל עין? רמי לא קיצץ את השפם והשפם דדג והשפם נכנס למרק והשפם נכנס לאף והשפם התחיל להיות הפרעה אחת הגונה ולא שוה כל מאמץ לשמור עליו ועכשו רמי הוא צבר בלי שפם וזהו.

רמי נועל נעלי עבודה. כן, כל צבר טיפוס צריך לנעול סנדלים תנייכים בעלי שתי רצועות והרבה חור ומעט עור. אבל החול נכנס מתחת לרצועות וצורב ומגדיר פצעים, ואחר כך רמי צבר טיפוס צולע כמו גמל במגפיים. לא, רמי הוא צבר טיפוס בלי שפם ובלי סנדלים. ויש לו עיניים חומות ושערות שחורות אבל בזה לא הוא אשם. בכל זאת רמי נשאר צבר במלוא מובן המלה. נולד בחיפה, בגיל צעיר הלך למשק יגור לחברת נוער, כי התחשק לו. עזב לפני הצבא, בגלל תירוץ קטנוני, אלא למעשה כדי לעשות קריירה צבאית. לא עשה שום קריירה צבאית, אלא גמר את השנתיים וחצי שלו בתור מכונאי ושמה שלא צריך לשרת יותר בצבא, שכה קסם לו לפני גיוסו ומאס עליו שבועיים לאחר מכן. לא חזר לקיבוץ אחרי הצבא כי לא התחשק לו, וגם התבייש קצת, אבל זה בסודי סודות כי אסור לצבר טיפוס להתבייש.

רמי אוהב את עמירה בכל לבו — שהוא רחב מאד, וחושב שגם די עמוק. אבל מי לא חושב כך? ולא היו דרושים שידולים רבים מצדה לשכנעו לצרף אותה אל יתר המטיילים. אפשר להפוך טיול רגיל לביילוי המוצלח ביותר. ביום עושים חיים ובלילה עושים... חיים. חבל שהצטרפתי לבסוף לדחות את היושוע, במיוחד לאחר שהזמנתי אותו בענין כר רב. אבל אי אפשר לקחת ארבעה אנשים ושמיכות ואוכל ונשק והשד יודע מה. כמוכן לוקחים יותר משבתכנית; כשיש בחורה היא תמיד נזכרת בכל מיני תוספות שלא חשבת עליהן כמו מלח, ומטליות לנגב את החול מהאוכל, ועוד גרביים, וכי. מילא שקר למען המולדת. אמרתי לו שהטיול מתבטל כי אי אפשר להשיג את הגיים. הוא לא ברש סקרני ביותר ויתכן שלעצ את זה. ולא? עלה פטה. אם צריך להסתכסך אוי נסתכסך, אבל טיול מוצלח שוה לסכסוך מוצלח כל יום.